

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1572 usque ad annum 1581

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118642

§. 12. Francisci Montmorantii Franciæ Marescalli obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67232)

Sæcul. XVI.

A.C. 1579.

tiam nuper conditi æquiorẽ præberet: infuper Regina contentionem Damvillæ Ducis, ac Mareſcalli ita feliciter ſedabat, ut hic ſuæ Præfecturæ relictus ſeſe denuo Regis obſequio ſubjiceret, ac Reginam Gratianopolim uſque comitaretur, ubi Emanuel Philibertus Sabaudia Dux illam ſalutatum venit, eamque rogavit, ut in Breſſiam Montluſſorium uſque contendens cum Bellogardio Mareſcallo ageret circa Salutiarum Principatum, quem hic Mareſcallus ſerventibus hiſce tumultibus uſurpaverat. Ergo ambo conveniunt, & Bellogardius illis, quos Proteſtantium Eccleſiæ in Delphinatu deputaverant, ſtipatus ſeorſim cum Regina Matre conferebat, ac crimina ſibi imputata diluere nitebatur; cumque Regina ejus rationes ſibi probari ſimularet, rei exitus ad Regis deſiſionem remittebatur.

§. XII.

Franciſci Montmorantii Franciæ Mareſcalli obitus.

*Thu. l. 68.
Addit. aux
mem. de Caſtell. p. 382.*

Hæc cum interea gererentur, Regine nuntiabatur obitus Franciſci Montmorantii Franciæ Mareſcalli, cui tanquam vero patriæ Patri ab omnibus Parisiſis ingenti luctu parentabatur. Hic Vir erat ob Religionis ſuæ puritatem, ac publicæ quietis amorem regia gratia digniſ-

Sæcul. XVI.
A.C 1579.

gnissimus, in quo sive eximia erga Deum, ac patriam pietas, sive animi magnitudo, liberalitas, fortitudo, ingenium præstans; eximia eruditio apud hujus conditionis viros rara, necnon constantia, & recti, justique improbus amor spectetur, nihil merito in eo desiderari poterat, præter feliciora tempora, & æquiorum Principum mentem, atque longiorem ipsi a Deo vitam concessam: porro paucis ante mortem mensibus Montmorentius in ipsa regia Lutetiæ apoplexia tactus est, cum autem ex eo morbo aliquantum convalesceret, atque e Normania, quo Regis jussu ad hujus Provinciæ comitia, rebus ad motus internos spectantibus, profectus fuerat, rediisset, Escouani in arce sua recurrente morbo oppressus naturæ debitum solvit die sexta Maji, postquam nonnisi quadragesimum octavum ætatis annum, novemque Menses, ac novemdecim dies transegerat. Hic idem testamenti tabulis caverat, ut in Ecclesia a Montmorentiis ædificata prope Connestabilem Patrem suum terræ mandaretur, hinc corpus ejus illuc translatum, atque a Canonicis exceptum ibidem in Ecclesiæ crypta conditum est. Honorabatur etiam post funera duplici epitaphio latino, quod in ejus laudes compositum prope illius sepulcrum columnæ insculptum,

Kk 2

postea

Sæcul. XVI
A.C. 1579.

postea autem fervente bello civili, ac expilata Montmorentiana urbe inde avulsum fuit mere ex odio, & invidia, qua fœderati præclari hujus Viri memoriam, ac Montmorentianæ Domus honorem infectabantur. Ceterum Franciscus ex Diana conjuge sua, ac notha Franciæ Regis Filia, quæ justis natalibus restituta fuerat, nonnisi unicum suscepit filium, qui tamen ante Patris sui obitum puer immatura morte sublatus fuit.

Postmodum Regina Montlufforio discedens per Burgundiam ad Regem Filium suum redibat, ut regni negotiis præesset; quippe Henricus nonnisi voluptatibus indulgens, totam regni curam huic Reginæ committebat: qua tamen agendi ratione Rege prorsus indigna tam Procerum, quam populi odium in se concitabat, ut tamen Nobilium amicitiam sibi conciliaret, novum equestrem Sancti Spiritus ordinem instituit, illiusque festum in Ecclesia Fratrum Augustinianorum Parisiis die prima Januarii hoc anno solemni ritu celebravit. Ceterum Equitum numerum ad centum revocabat, in eo comprehensis ipso Rege ordinis Principe, ieu supremo Magistro, quatuor Cardinalibus, totidem Præulibus tam Archiepiscopis, quam Episcopis, magno Eleemofynaroy
Can-

Cancellario, Præposito, Præfecto ceremoniarum, magno Thesaurario, Tabellario, Feciali, atque Ordinis Ostiario.

Sæcul. XVI.
A.C. 1579.

§. XIII.

Ordo Equitum Sancti Spiritus a Rege institutus.

Equidem Rex pro Hispanorum more cuilibet Equiti, Præfule, ac Ministro Cænobiorum bona in commendam attribuere decreverat, verum summus Pontifex a Clero Gallicano sollicitatus sese huic usurpationi acriter opponebat, quamvis nonnulli Sanctitati suæ fidem facere niterentur, eum Ordinem ad Catholicæ, & Apostolico-Romanæ Religionis amplificationem, & sectarii veneni extirpationem institutum iri, cum id equitum præcipuum jusjurandum esset: verum quamvis id reclamante sacro Ordine impetrari non potuisset, nomen nihilominus permansit, & Equites S. Spiritus commendatores adhucdum nominabantur, eorumque singulis Rex mille aureorum pensionem assignabat, quæ tamen postea ad tria librarum milia restringebatur. Ferunt, quod Henricus Rex hunc Ordinem in honorem Sancti Spiritus instituerit, eoquod ipso Pentecostes festo in Poloniæ Regem electus fuisset, eademque die postmodum

Thu. l. c.
Avila l. 6.
Mozelay l. c.
p. 286.